

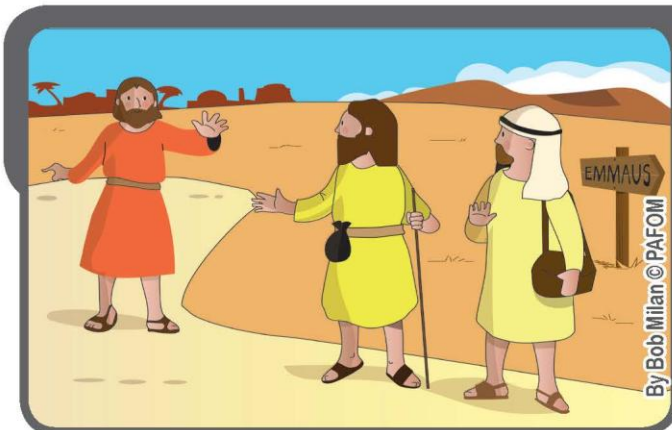

Potěšme ty, kdo jsou smutní

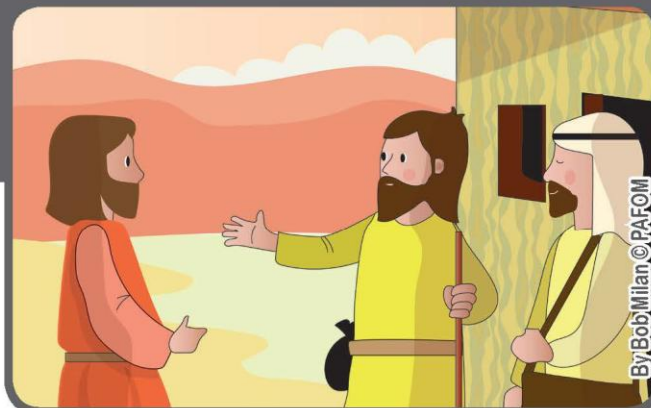
„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.“ (Mt 5:4)

Příkladem toho je příběh učedníků v Emauzích (viz Lk 24:13-32).

h n u t í
fokoláře

Ježíš byl právě zabit. Dva z jeho následovníků opustili Jeruzalém a byli velmi smutní. Podél cesty potkali cizince, který se k nim připojil.

Cizinec je utěšoval a vysvětlil, že přestože byl Ježíš zabit, zvítězil. Učedníci se začali cítit lépe a vyzvali ho, aby s nimi zůstal na večeři.

Když cizinec požehnal chléb a podělil se s nimi, uvědomili si, že to byl Ježíš! Vstal z mrtvých! Potom zmizel, ale jejich srdce byla plná radosti.

Roberto z Itálie psal ve škole test z francouzštiny, ale bohužel dostal špatnou známku.

Když odcházel ze školy, hrozně ho to mrzelo. Přišel za ním jeho spolužák Paolo, přestože ho moc dobře neznal.

Paolo Roberta utěšil. To mu dalo naději, že to příště bude lepší.